

שר התקשורת

27 במאי 2014

לכבוד
ח"כ אבישי ברורמן
יו"ר ועדת הכלכלה
הכנסת
ירושלים

שלום רב,

הנדון: צו התקשורת (בזק ושידורים) (פטור מאישור סוג לציוד קצה קווי), התשע"ד - 2014

1. הנני מתכבד להביא בפני ועדת הכלכלה של הכנסת ("הוועדה") את הצו שבנדון ("הצו המוצע") בהתאם לנוסח המצ"ב, ואבקש את אישור הוועדה לצו המוצע בהתאם לסמכותה לפי סעיף 59א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 ("חוק התקשורת").
2. לפי המצב המשפטי הקיים, בהתאם לחוק התקשורת נדרש אישור סוג לציוד קצה, לצורך חיבורו לרשת בזק ציבורית של בעל רישיון. כמו כן, סעיף 36א(א) לחוק התקשורת קובע כי: "לא ייבא אדם, לא יחזיק, לא יפיץ, לא ימכור, לא יתחזק ולא יחבר לרשת בזק ציבורית, למטרה מסחרית, ציוד קצה שלא ניתן לגביו אישור סוג הנדרש לפי הוראות חוק זה."
3. סעיפים 4א(ג)(1) ו- (2) לחוק התקשורת קובעים כי לא יינתן אישור סוג אלא לאחר שמעבדה חיצונית בדקה את הבקשה להענקת אישור, והתקיימו לפחות אלה: (1) ציוד הקצה מתאים לרשת הבזק של בעל רישיון כללי; (2) רמת בטיחותו של ציוד הקצה מספיקה כדי למנוע פגיעה או נזק למשתמשים ומטפלים בציוד ולרשת הבזק ועובדיה. בהתאם לאמור לעיל, משרד התקשורת מבצע מזה שנים רבות בדיקה של ציוד קצה קווי ומעניק אישורי סוג לציוד, כנדרש על פי החוק.
4. בהעדר אישור סוג כאמור, לא ניתן בפועל לקיים בישראל סחר בציוד קצה, לרבות ייבוא מסחרי לישראל.
5. בשנים האחרונות, כחלק מהמענה למדיניות הממשלה להסיר חסמי ייבוא באמצעות, בין היתר, אימוץ תקנים מוכרים בעולם, בתהליך מתן אישור הסוג לציוד קצה, הסתמך המשרד בעיקר על מסמכי הייבוא להם צורפו אישורים המעידים כי הציוד המיובא עומד בתקנים בינלאומיים מוכרים, כגון: תקני TBR באיחוד האירופי, תקן FCC האמריקאי, ותקנים נוספים המסדירים את הדרישות הטכניות לציוד קצה קווי הנוהגות בשווקים אלה.
6. תהליך אישור הסוג המתואר לעיל הינו חסם בירוקרטי אשר ניתן לצמצמו בקלות יחסית, הואיל ומדובר בציוד נפוץ בעולם, שנבחן ונבדק במדינות המפותחות ואשר נמצא מתאים לרשתות בזק ציבוריות בעלות מאפיינים דומים לאלה שבישראל. תהליך זה מכביד שלא לצורך על יבואנים, ומאלצם להידרש לשירותי המשרד עבור כל סוג ציוד קצה המיובא על ידם. יתרה מכך, תהליך זה מכביד במיוחד על יבואנים קטנים, ונותן יתרון מובהק ליבואנים גדולים הערוכים להתמודד עם הליך האישור, כפי שהוא, ובכך גורם לריכוזיות בלתי רצויה בתחום יבוא ציוד הקצה. בנוסף, הטיפול השוטף באלפי בקשות בשנה מטיל עומס כבד על המשרד ומקשה על הפניית כוח אדם לטיפול בנושאים חשובים יותר לפי סדר העדיפויות הנכון.

שר התקשורת

7. סעיף 4א(ד3) לחוק התקשורת מסמיך את שר התקשורת לקבוע בצו, כי ציוד קצה מסוגים שונים יהיה פטור מאישור סוג. הצו המוצע יפטור את העוסקים בסחר בציוד קצה מהצורך לקבל אישור סוג לציוד קצה קווי אשר נמצא כי הוא עומד בדרישות של מוסדות בינלאומיים מוכרים ואמינים במדינות מערביות מפותחות, כגון: ארה"ב, האיחוד האירופי, קנדה ואוסטרליה, או בארגוני תקינה ופורומים מוכרים של תעשיית ייצור ציוד קצה.
8. תכליתו העיקרית של ההסדר המוצע היא להסיר חסמי ייבוא ומסחר, להקל על יבואנים (ובפרט חדשים וקטנים), ובכך לקדם את התחרות בתחום הסחר בציוד קצה קווי ולמקד את פעילות משרד התקשורת בענייני אסדרה מהותיים. בהקשר זה יוזכר כי בשנת 2012 קבע שר התקשורת בצו, באישור הוועדה, כי ציוד קצה רט"ן מסוגים מסוימים יהיה פטור מאישור סוג.
9. מוצע לקבוע בצו כי ציוד קצה שהתקיימו בו הדרישות האמורות בסעיף 4א(ג) לחוק ובנוסף, נתקיימו בו דרישות טכניות כמפורט בתוספת לצו, אינו טעון אישור סוג. כן מוצע לקבוע חזקה לפיה ציוד קצה אשר התקיימו בו הדרישות הטכניות המפורטות בתוספת לצו, מתקיימות בו הדרישות הקבועות בסעיף 4א(ג) לחוק, דהיינו, ציוד הקצה מתאים לרשת הבזק של בעל רישיון כללי, ורמת בטיחותו של ציוד הקצה מספיקה כדי למנוע פגיעה או נזק למשתמשים ומטפלים בציוד ולרשת הבזק ועובדיה. בשל החשש מפני האפשרות של זיוף מסמכי ייבוא ומדבקות תקנים, ובשל החשש מפני האפשרות של פס ייצור פגום, מוצע כי החזקה תהיה ניתנת לסתירה על ידי המנהל, כהגדרתו בטיוטת הצו, על סמך ידיעה או חשש סביר.
10. יובהר כי סמכויות הפיקוח שבפרק ז' בחוק התקשורת אינן חלות על מי שסוחר בציוד קצה כהגדרתו בטיוטת הצו, מאחר שהוא לא נדרש לשם כך לרשיון על פי החוק. על מנת לאפשר למנהל לוודא כי ציוד הקצה עומד בדרישות הצו, וכי אין מדובר בסחר בניגוד להוראות החוק, מוצע לקבוע בצו סמכות למנהל לדרוש ממי שסוחר בציוד קצה או מי שפועל מטעמו כל מסמך או ידיעה בקשר עם ציוד הקצה ומידת עמידתו בדרישות הפטור.
11. בנוסף, מוצע לאפשר למנהל להורות על הפסקה זמנית של סחר בציוד קצה מסוג מסוים, אם היה לו יסוד סביר להניח כי הציוד אינו עומד בדרישות סעיף 2א(א) לצו. ככל שלאחר בדיקה ימצא המנהל כי ציוד הקצה עומד בהוראות סעיף 2א(א) לצו, יתיר המנהל את המשך הסחר. עוד מוצע לקבוע כי המנהל יודיע על החלטתו הסופית אם להתיר או לאסור המשך הסחר תוך 60 יום ממועד הוראתו על ההפסקה הזמנית, וזאת על מנת לצמצם את מידת הפגיעה האפשרית במי שסוחר בציוד קצה. כמו כן, מוצע לאפשר למנהל להורות למי שעוסק בסחר בציוד קצה לפרסם אזהרה לציבור מפני שימוש בציוד קצה מסוג מסוים, אם המנהל מצא כי בציוד הקצה האמור לא מתקיימות הדרישות שבסעיפים 4א(ג)1 ו-2 לחוק.
12. כן מוצע לקבוע בתוספת לטיוטת הצו רשימה של תקנים, מפרטים טכניים והמלצות אשר נקבעו על ידי מוסדות וגופי תקינה בינלאומיים במדינות המערב, וכן על ידי גופים מובילים בתעשייה. מאחר והתקנים מעודכנים או משתנים מעת לעת, מוצע לקבוע כי אם הוחלף תקן מהתקנים שבתוספת, יהיה התקן החדש מחייב במקביל לתקן הישן, זולת אם אין עוד בתקן הישן כדי להבטיח קיום התנאים שבסעיף 4א(ג) לחוק, להנחת דעתו של המנהל, שאז יחייב התקן החדש בלבד, בתוך זמן שיורה המנהל. כמו כן מוצע כי המנהל יפרסם הודעה ברשומות בדבר שינוי תקן המפורט בתוספת, וכי התוספת לצו תתוקן בהקדם האפשרי לאחר החלפת תקן המפורט בתוספת.

שר התקשורת

13. לנוכח האמור לעיל, אודה על קבלת אישור הוועדה לצו המוצע כאמור בפתח מכתבי זה.

בכבוד רב,

גלעד ארדן
שר התקשורת

העתק: מר אבי ברגר, המנהל הכללי, משרד התקשורת
גבי אתי בנדלר, המשנה ליועץ המשפטי לכנסת והיועצת המשפטית לוועדת הכלכלה
גבי דנה נויפלד, היועצת המשפטית, משרד התקשורת
מר חיים גרון, סמנכ"ל בכיר הנדסה ורישוי, משרד התקשורת

¹ צו התקשורת (בזק ושידורים) (פטור מאישור סוג ופטור מרישיון סחר), התשע"ב-2012.